

ΤΑ ΕΔΥΛΛΙΑ ΤΩΝ ΠΡΩΤΟΓΟΝΩΝ

ΠΩΣ ΑΓΑΠΟΥΝ ΟΙ ΑΓΡΙΟΙ

Ο θρῦλος τῆς ἐρωτικῆς ζωῆς τῶν πρωτογόνων φυλῶν. Τὰ ἐρωτικά ἔθιμα τῶν ἀγρίων. Οἱ πολεμισταὶ καὶ ἡ ἀγνότης τους. Οἱ ἄγριοι ἀγνοοῦν τὸ αἶσθημα τῆς ζήλειας. Πῶς τιμωροῦνται ἡ ἐρωτικὲς τρέλλες στὴν Αὐστραλία, κλπ. κλπ.

ΣΤΑ παλαιὰ χρόνια καὶ μάλιστα κατὰ τὸν 18ον αἰῶνα, ὅταν οἱ Εὐρωπαῖοι ἄρχισαν νὰ ἐπισκέπτονται τὶς φυλὰς τῶν ἀγρίων, σὲ διάφορες ἐξωτικὲς χῶρες τοῦ κόσμου, διεδοῦθησαν ἕνα σωρὸ παράξενες καὶ ἀπίστευτες ἱστορίες γιὰ τὴν ἀπλὴ καὶ εἰδυλλιακὴ ζωὴ αὐτῶν τῶν πρωτογόνων λαῶν. Ἔτσι δημιουργήθηκαν πολλοὶ θρῦλοι, πού δὲν ἔχουν φυσικὰ καμμιά σχέσι μετὰ τὴν πραγματικότητά γιὰ τοὺς τρελλοὺς καὶ ἐλευθέρους ἔρωτες τῶν ἀγρίων, γιὰ τὴν ἔλλειψι κάθε ντροπῆς καὶ γιὰ μιὰ ζωὴ γεμάτη ἐρωτικὲς διασκεδάσεις καὶ ἀπερίγραπτα ὄργια.

Ἡ συνήθεια τῶν ἀγρίων, παραδείγματος χάριν, νὰ δανεῖζον τὴν γυναῖκα τους σ' ἕναν ἄλλο, σὲ ὠρισμένες περιστάσεις, θεωρήθηκε ὡς μιὰ ἀπόδειξις τῆς ἐκλυτῆς ζωῆς τους. Ἐπίσης ἡ ἐρωτικὴ σχέσις πρὶν ἀπὸ τὸ γάμο θεωρήθηκαν ὡς φαινόμενα μιᾶς ἀξιοκατάκριτης ἐλευθερίας. Κανεὶς ὅμως δὲν φρόντισε νὰ ἐξετάσῃ προσεκτικὰ αὐτὲς τὶς σχέσεις καὶ νὰ προσέξῃ τὸν ἀγνὸ ἢ θρησκευτικὸ χαρακτήρα τους.

Γιὰ νὰ καταλάβουμε λοιπὸν τὶς ἐρωτικὲς συνήθειες τῶν ἀγρίων, πρέπει νὰ ἔχουμε ὑπ' ὄψιν μας δύο πράγματα:

1ον) Τὰ ἐμπόδια πού περιορίζουν τὶς ἐρωτικὲς σχέσεις τῶν ἀγρίων εἶνε τόσα πολλὰ καὶ ἡ τιμωρία πού ἐπιβάλλονται στοὺς παραβάτες εἶνε τόσο αὐστηρὴ, ὥστε δὲν μπορούμε νὰ ποῦμε ὅτι σ' αὐτὲς τὶς φυλὰς βασιλεύει μιὰ ἀπόλυτη ἐλευθερία στὸν ἔρωτα.

2ον) Ἐκτὸς ὅμως ἀπὸ τοὺς πάρα πάνω περιορισμοὺς, οἱ ἄγριοι ἔχουν μιὰ φυσικὴ ἐγκράτεια καὶ ἀγνότητα, γιὰ τὴν λείπει ἀπὸ αὐτοὺς ὁ ἐρωτικὸς πειρασμός. Κι' αὐτὸ προέρχεται πρῶτα ἀπὸ τὴν σκληρὴν συνθήκην τῆς ζωῆς τους καὶ ἔπειτα ἀπὸ μιὰ φυσικὴ ἀναισθησία τοῦ νευρικοῦ τους συστήματος.

Τέλος ὑπάρχει καὶ μιὰ τρίτη ἀποψις, πού συμπληρῶνει τὶς παραπάνω παρατηρήσεις: Οἱ ἄγριοι δίνουν ἕνα αὐστηρὸς θρησκευτικὸ χαρακτήρα στὸν ἔρωτά τους καὶ τὸν συνδέουν μετὰ ὅλη γενικῶς τὴν ἐρωτικὴ ἐκδήλωσι τῆς φύσεως. Μία ὁμαδικὴ διασκέδασις δηλαδή, κατὰ τὴν ἀνοιξι, δὲν πρέπει νὰ θεωρηθῇ ὡς μιὰ ἐνδειξις ἐκλύσεως ἠθῶν, ἀλλὰ ὡς μιὰ μαγικὴ ἑορτὴ πού συμβολίζει τὴ γονιμότητα τῶν κοπαδιῶν καὶ τῶν κάμπων.

Ὁ Φράζερ, ἕνας ἀπὸ τοὺς μεγαλύτερους ἐρευνητὲς τῆς ἐρωτικῆς ζωῆς τῶν ἀγρίων, μᾶς ἀποκαλύπτει ὅτι ἡ ἀγνότης στὶς πρωτόγονες φυλὰς ἐπιβάλλεται ἀπὸ τὴν θρησκευτικὴν δοξασίαν τους. Οἱ πολεμισταὶ, παραδείγματος χάριν, πρέπει νὰ εἶνε ἀγνοὶ καὶ ἐγκρατεῖς. Ἐπίσης καὶ οἱ κυνηγοὶ, γιὰ νὰ ἔχουν ἐπιτυχία, πρέπει καὶ αὐτοὶ νὰ εἶνε ἀγνοὶ. Ἐπειδὴ δὲ τὰ μεγάλα αὐτὰ κυνήγια τῶν ἀγρίων παίρνουν συνήθως ἕνα χαρακτηριστικὸ θρησκευτικὸ ἀποστολῆς, ὅλη ἡ ὑπόλοιπη φυλὴ πού μένει πίσω στὸ χωριὸ πρέπει νὰ διατηρήσῃ τὴν ἀγνοτητά της, καθ' ὅλη τὴ διάρκεια τοῦ κυνηγίου.

Ὁ ἴδιος ἐπιστήμων μᾶς λέει ὅτι καὶ ἡ φυσικὴ ἀναισθησία τῶν ἰθαγενῶν παίζει ἕνα μεγάλο ρόλο στὴ διατήρησι αὐτῆς τῆς ἀγνοτητος καὶ καθρεφτίζεται στὸν ψυχικὸ τους κόσμον. Τόσο λοιπὸν ὁ Φράζερ,

ὅσο καὶ ἕνα σωρὸ ἄλλοι ἐξερευνηταί, μᾶς ἀποδεικνύουν ὅτι ὁ ἔρωτος παίζει πολὺ μικρὸ ρόλο στὴ ζωὴ τῶν ἀγρίων. Οἱ περισσότεροι ἀπὸ αὐτοὺς δὲν ξέρουν τί εἶνε τὸ χάδι καὶ τὸ φιλὶ. Οἱ ἄλλοι πάλι δὲν φιλοῦν παρὰ μόνο τὰ παιδιὰ. Τὰ ἐρωτικὰ ποιήματα εἶνε πολὺ σπάνια στοὺς πρωτογόνους λαοὺς καὶ συνήθως ἢ λογοτεχνία τους δὲν δίνει ἀπολύτως καμμιά προσοχὴ στὸ ἐρωτικὸ πάθος. Ὡστόσο ἡ στοργὴ καὶ ἡ ἀφοσίωσις εἶνε πολλὰς φορὲς δυνατὰ καὶ ἀξιοθαύμαστα αἰσθήματα, ἰδίως στὶς γυναῖκες.

Ἐπίσης εἶνε ἐκπληκτικὸ βέβαια τὸ ὅτι οἱ ἄγριοι ἀγνοοῦν σχεδὸν τὸ αἶσθημα τῆς ζήλειας. Ὁ Σπένσερ καὶ ὁ Τζίλλεν μᾶς βεβαιώνουν ὅτι ἡ φυλὰς τῶν ἰθαγενῶν τῆς Κεντρικῆς Αὐστραλίας δὲν ξέρουν διόλου τί θὰ πῇ ζήλεια, ἐπίσης δὲ καὶ ὅτι ἡ μαύρες γυναῖκες τῆς Ἀφρικῆς δὲν ζηλεύουν ποτέ τους. Ἡ πρώτη γυναῖκα ἑνὸς ἀνδρὸς φτάνει ὡς τὸ σημεῖο νὰ δανειστῇ χρήματα, γιὰ νὰ ἀγορασῇ μιὰ δεύτερη γυναῖκα γιὰ τὸν ἄνδρα της! Ἐπίσης καὶ στὴν Κορέα, σὲ πάρα πολλές φυλὰς, βλέπουμε ὅτι ἡ γυναῖκες τοῦ ἴδιου ἀνδρὸς δὲν μαλλώνουν ποτέ μεταξὺ τους, γιὰ τὴν ἀγνοοῦν τελείως τὸ αἶσθημα τῆς ζήλειας.

Ἐνας ἄλλος ἐπιστήμων καὶ ἐξερευνητὴς, ὁ Πύρτμαν, ἀναφέρει ὅτι οἱ Ἀνταμάν, μιὰ ἀπὸ τὶς πιὸ πρωτόγονες φυλὰς τοῦ κόσμου, ἀρχίζουν νὰ καταλαβαίνουν τί εἶνε ὁ ἔρωτος σὲ ἡλικία 18 ἐτῶν. Μὰ, ἀγαποῦν τὰ κυνήγια καὶ τὸν ἀθλητισμὸ μ' ἕνα τόσο μεγάλο πάθος, ὥστε δὲν συλλογίζονται τὸν ἔρωτα, παρὰ μόνον ὅταν πρόκειται νὰ παντρευτοῦν, ὅταν εἶνε δηλαδὴ ἡλικίας 28 ἢ 30 ἐτῶν.

Οἱ Ἐσκιμῶοι, πάλι, μᾶς ἀποκαλύπτει ὁ δόκτωρ Κούκ, ἀγνοοῦν τὸν ἔρωτα καθ' ὅλη τὴ διάρκειαν τοῦ σκοτοῦς τοῦ χειμῶνος.

Ἔτσι, τὰ περισσότερα παιδιὰ τους γεννιῶνται ἐννέα μῆνες μετὰ τὴν ἐμφάνισι τοῦ ἡλίου.

Στοὺς Ἐρυθροδέρμους τῆς Ἀμερικῆς, ἐπικρατεῖ ἡ συνήθεια τῆς ἀπαγορεύσεως τοῦ ἔρωτος καθ' ὅλη τὴν περίοδο τοῦ θηλασμοῦ πού κρατᾷ τρία ὀλόκληρα χρόνια. Ἡ ἀρετὴ τῶν γυναικῶν τῶν εἶνε τόσο μεγάλη, ὥστε θὰ μπορούσε νὰ γίνῃ παράδειγμα στὶς γυναῖκες πολλῶν πολιτισμένων χωρῶν.

Μὰ καὶ οἱ ἄνδρες εἶνε σοβαροὶ καὶ ἐγκρατεῖς. Ἐνας νέος χῆρος, διατηρεῖ ἕνα ὀλόκληρο χρόνο τὸ πένθος τῆς γυναίκας του πού πέθανε καὶ δὲν συνάπτει κανένα ἐρωτικὸ δεσμὸ καθ' ὅλη αὐτὴ τὴ διάρκεια, ζῶντας διαρκῶς παράμερα, σὲ μιὰ μοναξιά πού θυμίζει τὴν ἀπομόνωσι τῶν ἀσκητῶν.

Ὁ Σμιθ πάλι ἀναφέρει ὅτι οἱ περιορισμοὶ τοῦ ἔρωτος στοὺς ἰθαγενεῖς τῆς Νέας Οὐαλλίας τοῦ Νότου, στὴν Αὐστραλία, εἶνε οἱ αὐστηρότεροι ἀπ' ὅσους ὑπάρχουν στὸν κόσμον. Στὴν κατασκήνωσι μιᾶς φυλῆς, ὅλοι οἱ ἄγαμοὶ νέοι κάθονται στὴν ἄκρη, παράμερα, ἐνῶ στὸ κέντρο ζοῦν οἱ παντρεμένοι μετὰ τὴν οἰκογενεῖά τους. Δὲν ἐπιτρέπεται λοιπὸν καμμιά συνομιλία μεταξὺ τῶν ἀγάμων νέων καὶ κοριτσιῶν ἢ τῶν παντρεμένων γυναικῶν. Κάθε τέτοια παράβασις τιμωρεῖται μετὰ τὸν πῶ ἀυστηρὸ τρόπο. Ὁ ἄγαμος νέος πού θὰ μιλήσῃ σ' ἕνα κο-

Μιὰ νεαρὰ Ἐρυθροδέρμος μητέρα μετὰ τὸ παιδί της

(Συνέχεια στὴ σελίδα 44)

ΠΩΣ ΑΓΑΠΟΥΝ ΟΙ ΑΓΡΙΟΙ

(Συνέχεια έκ της σελίδος 18)

ρίτσι ή σέ μιὰ παντρεμένη, γίνεται άμέσως ό στόχος δέκα πολεμιστών. Οί πολεμιστάι αυτοί, από μικρή σχετικώς άπόστασι, ρίχνουν άπάνω του τό δόρυ τους και τόν σκοτώνουν με τόν πιό σκληρό και τόν πιό παραδειγματικό τρόπο.

Η ίδια άυστηρότης στον έρωτα βασιλεύει και στη Μαύρη Ηπειρο. Είνε μεγάλο σφάλμα συνεπώς νά πιστεΰη κανείς ότι οί μαύροι δέν έχουν κανένα περιορισμό στις έρωτικές σχέσεις τους. Ένας Γάλλος γιατρός, ό Φεριέ, πού μελέτησε, όσο κανείς άλλος, τούς μαύρους και τις μαύρες της Άφρικής, μάς βεβαιώνει ότι είνε μάλλον ψυχροί κι' άδιάφοροι στις έρωτικές λεπτότητες. Στις περισσότερες φυλές των μαύρων, πού δέν έχουν έρθει ακόμα σ' έπαφή με τόν ευρωπαϊκό πολιτισμό, ή σύζυγος ξεχνάει τελείως τόν έρωτα από την ήμέρα πού κατάλαβε ότι θά φέρη στον κόσμο ένα παιδί ως τό τέλος του θηλασμού του, δηλαδή επί τρία όλόκληρα χρόνια. Επίσης, άυστηρές τιμωρίες επιβάλλονται στα κορίτσια πού θά πάσουν νά είνε άγνά πριν από τό γάμο τους.

Στις φυλές της Κεντρώας Άφρικής, οί μάγοι ποτιίζουν μ' ένα δηλητήριο πού τό φτιάχνουν από κάτι ιερά φυτά κάθε κορίτσι πού θά άνακαλυφθή ότι έχει κρυφές έρωτικές σχέσεις μ' έναν άνδρα. Σ' άλλες πάλι φυλές ίθαγενών, τά τρελλά κορίτσια ύποβάλλονται σέ διάφορα μαρτύρια ή έξορίζονται από τή φυλή. Τέλος, μιὰ φυλή πρωτογόνων μαύρων της Ροδεσίας, έγκαταλείπει μέσα στη ζούγκλα κάθε κορίτσι και κάθε άγαμο νέο πού είχε μιὰ έρωτική περιπέτεια πριν περάση τά είκοσι χρόνια.

Απ' όλες αυτές λοιπόν τις παρατηρήσεις βλέπουμε ότι οί πρωτόγονες φυλές δέν ξέρουν τί θά πη έρωτικό πάθος κι' ότι δέν έχουν την θρυλική έλευθερία στον έρωτα, πού από διάφορες παρεξηγήσεις των έθιμων τους, νομίζουμε ότι έχουν. Μόνον οί πολιτισμένοι λαοί δοκιμάζουν τά φλογερά πάθη του έρωτος πού τούς οδηγούν σέ μιὰ έκλυτη ζωή. Με άλλα λόγια, τό έρωτικό ένστικτο είνε άνεπτυγμένο μόνο στους πολιτισμένους λαούς. Οί πρωτόγονοι, όπως λέει ό Φράζερ, «πασχουν από μιὰ χαρακτηριστική έρωτική άναισθησία». Κι' αυτό, μά την αλήθεια, είνε κάτι πού πρέπει νά όμολογήσουμε ότι δέν τό φανταζόμαστε!...

Δρ ΤΖΩΝ ΜΑΡΤΙΝ

Η ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΜΟΙΑΖΟΥΝ ΜΕ ΤΙΣ ΤΙΓΡΙΣ!

(Συνέχεια έκ της σελίδος 13)

διέτρεχαν από τούς κυνηγούς. Και φυσικά, οί κυνηγοί συνέλαβαν άρκετές από αυτές με καταπληκτική εύκολία.

Τά άρώματα οί Ινδοί κυνηγοί πολλές φορές τά χρησιμοποιούν ως τέχνασμα για νά προσελκύουν τις τίγρεις. Και μά την αλήθεια, χάρις σ' αυτά κάνουν χρυσές δουλειές!... Η τίγρις, όπως και ή γυναίκα, λατρεύει τά άρώματα. Για ένα καλό μάλιστα άρωμα, μπορεί νά θυσιάση τή ζωή της, όπως άκριβώς ή γυναίκα θυσιάζει καμμιά φορά ό,τι πολύτιμο έχει για μιὰ κομψή τουαλέττα!

Οί Ινδοί επίσης διηγούνται την έξής ώμορφη Ιστορία:

Μιὰ άλλη πριγκήπισσα πού φημιζόταν για την ώμορφιά της και τά πολύτιμά της άρώματα, κάθε φορά πού έβγαίνε περίπατο άκολουθείτο από μιὰ ύπεροχη βασιλική τίγρι. Αυτό τό θηρίο φαινονταν μαγεμένο και τόσο ήσυχο, πού ή πριγκήπισσα είχε πάψει νά τό φοβάται. Έτσι περνούσαν τά χρόνια και ή πριγκήπισσα γέρασε κι' έπαψε φυσικά νά στολίζεται και νά θάζη άρώματα. Και τότε συνέθη κάτι περίεργο: Η τίγρις την έγκατέλειψε και γύρισε στο δάσος για νά θρη τούς συντρόφους της!

Έκανε δηλαδή ό,τι κάνουν πολλές γυναίκες με τούς πλούσιους άνδρες. Όταν αυτοί πάσουν νά ίκανοποιούν τις έπιθυμίες τους, τούς έγκαταλείπουν και τούς περιφρονούν!

Στην κατηγορία των ζώων πού δέν μοιάζουν με τόν άνθρωπο ανήκει κι' ή λεοπάρδαλις. Αυτή μάλιστα έχει άνεπτυγμένη ύπερβολικά την όσφρησι, με την όποία και άνακαλύπτει τό θήραμά της. Γι' αυτό τό λόγο πολλοί Αιθίοπες κυνηγοί τις χρησιμοποιούν στο κυνήγι, όπως οί εύγενείς χρησιμοποιούσαν τά γεράκια. Τούς δένουν τά μάτια και τις οδηγούν στο μέρος πού θέλουν νά κυνηγήσουν. Κι' αυτές, όπως είνε γυμνασμένες, συλλαμβάνουν ένα σωρό ζώα και τά φέρνουν στον κυνηγό-θηριοδαμαστή τους.

Αυτές λοιπόν ή όμοιότητες μεταξύ ώρισμένων ζώων και των ανθρώπων, μ' έκαναν νά θγάλω τό συμπέρασμα πού σας ανέφερα. Έτσι πιστεύω ότι ό άνθρωπος και ή τίγρις έχουν τά ίδια γνωρίσματα και την ίδια νοοτροπία, ή όποία μάλιστα είνε πιό καταφανής στις γυναίκες, είτε του παληού, είτε του νέου κόσμου!

ΟΥΪΛΛΙΑΜ ΡΟΜΠΕΡΣΤΟΝ

ΤΑ "ΚΟΛΠΑ,, ΤΟΥ "ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΤΗΣ ΚΟΚΑΪΝΗΣ,

(Συνέχεια έκ της σελίδος 43)

του ήσαν τά πρώτα στη διεθνή άγορά κ' ή μάρκα του ήταν από τις πιό φημισμένες. Πώς ήταν λοιπόν δυνατόν νά συνεργάζεται με τούς λαθρεμπόρους; Ωστόσο οί άστυνομικοί πού είχαν χάσει την έμπιστοσύνη τους... και σ' αυτό τό Θεό, άπεφάσισαν νά τόν παρακολουθήσουν και άνεκάλυψαν πράγματι, τά έξής έκπληκτικά πράγματα:

Στό δρόμο του Γιούτεστ, κοντά στη Γκοΰντα, θρισκόταν τό εργοστάσιο του Βάν Γουέσκερ, τό όποίο άπασχολούσε πάνω από τρεις χιλιάδες ανθρώπους. Όλοι τους ήσχολούντο με την κατασκευή του τυριού! Μά εκείνο πού ήταν περίεργο ήταν τό ότι αυτά τά τυριά περιείχον κοκαΐνη! Έβαζαν δηλαδή πρώτα στη μέση της φόρμας άρκετή ποσότητα κοκαΐνης τυλιγμένη σ' ειδικό χαρτί. Έπειτα φορμάριζαν τό τυρί και τή σκέπαζαν. Έτσι κανείς δέν φανταζόταν ότι κάθε κεφαλοτύρι περιείχε ναρκωτικό. Υστερα αυτά τά τυριά τά έβαζαν σέ τσουβάλια και τα έστελλαν σ' έμπόρους όλόκληρου της Ευρώπης, οί όποιοι τά έκοβαν και πουλούσαν τό περιεχόμενό τους στους τοξικομανείς!

Οί άστυνομικοί παρηκολούθησαν τή διανομή των τυριών στους έμπόρους των Παρισίων και συνέλαβαν όλους τούς άγοραστάς των, καθώς επίσης και τόν Μωρίς.

Έτσι ό «Βασιλιάς της Κοκαΐνης» κάθησε άρκετά χρόνια στα κάτεργα. Όταν άπεφυλακίσθη έκανε ένα σωρό άλλες ύποπτες δουλειές με τις γυναίκες του ύποκόσμου και τέλος άνεχώρησε για την Άμερική. Σήμερα είνε έκατομμυριούχος, όπως σας ανέφεραμε.

ΖΑΝ ΡΟΥΣΣΕΛ

ΑΝΟΙΞΙΑΤΙΚΟΙ ΕΡΩΤΕΣ

(Συνέχεια έκ της σελίδος 17)

Την φίλησε κι' αυτός, μά όχι πεια με την καρδιά του. Τί άτυχος πού ήταν στον έρωτα! Καταλάβαινε πως δέν άγαπούσε την ώμορφη Κλό, όπως πρώτα. Και για ν' άπαρνηθή τόν έρωτά του, δέν περίμενε νά φτάση τέσσερες ή ώρα.

— Δέν είπα στο σπίτι πως θά λείψω τό άπόγευμα... έφέλλισε. Δέν ζήτησα την άδεια από τή μητέρα μου. Πρέπει νά γυρίσω στο σπίτι, γιατί έχω νά πάω με τή μητέρα μου σέ κάτι θίζιτες.

Κι' έφυγε, σαν λιποτάκτης, δίχως νά την παρακαλέση νά του δώση ένα άλλο ραντεβού.

Ο ήλιος έλαμπε τριγύρω στον κάμπο. Ένα σωρό πουλιά κελαϊδούσαν σ' όλα τά δέντρα. Ήταν μιὰ ώμορφη Κυριακή, γεμάτη φως, χαρά, εύτυχία. Όλα γιόρταζαν γύρω από την Κλό και μόνο αυτή άρχισε νά κλαίη με πικρα, όλόμόναχη στο Μπου-Ζολι. Είχε χάσει για πάντα την πρώτη άγάπη της.

ΙΣΠΑΝΙΚΕΣ ΠΑΡΑΔΟΣΕΙΣ

Η ΔΙΧΩΣ ΠΟΔΙΑ ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΜΑΣ

Στην Ισπανία, όταν θέλουν νά χαρακτηρίσουν ως ύπερβολικά άυστηρή την έθιμοτυπία μιās δημοσίας τελετής, ή ένός έπισήμου χορού κλπ., λένε:

«Στην τάδε συγκέντρωσι, παρευρέθηκε κ' ή «Δίχως πόδια βασίλισσά μας:»

Κι' αυτό σημαίνει:

«Στην τάδε συγκέντρωσι, ή έθιμοτυπία ύπηρεξε τρομαχτικά άυστηρή και σχολαστική:»

Αφορμή στην καθιέρωσι της σατυρικής φράσεως «παρευρέθηκε κ' ή δίχως πόδια βασίλισσά μας», έδωσε στους Ισπανούς τό άκόλουθο Ιστορικό γεγονός:

Στά 1599, ή Μαργαρίτα της Αυστρίας — σύζυγος του Φιλίππου Ξου, Αυτοκράτορος της Αυστρίας και Βασιλέως της Ισπανίας — θέλησε νά έπισκεφθή και την ωραία Ισπανία, ή όποία άποτελούσε τότε μιὰ έπαρχία του άπεράντου κράτους του συζύγου της.

Η Ισπανικές πόλεις διοργάνωσαν άποθεωτική ύποδοχή, για τή βασίλισσά των. Ο δήμαρχος όμως μιās πόλεως, όνομαστής για τό περίφημο εργοστάσιό της μεταξωτών καλτσών, ξεχασε την έθιμοτυπία, άπάνω στον ένθουσιασμό του. Και γονατίζοντας μπρός στη βασίλισσα, άκούμπησε στα πόδια της μιὰ δωδεκάδα ζεύγη μεταξωτών καλτσών, ως συμβολικό δώρο προς τή σεβαστή* Άνασσα!

Η άγέρωχη κ' υπερήφανη βασίλισσα, όμως, συνηθισμένη άπ' την άυστηρή έθιμοτυπία της αυστριακής Αύλης, στην όποία άλλωστε είχε άνατραφή και μεγαλώσει, συνωφρωώθηκε άμέσως. Συμμάζεψε τά «σεπτά» πόδια της κάτω άπ' τό φαρδύ κρινολίνο της κ' είπε στον δήμαρχο παγερά:

— Η βασίλισσες της Ισπανίας δέν έχουν πόδια!

Και χωρίς έπειτα νά παρασταθή στις ύπόλοιπες τελετές της ύποδοχής της, διέταξε την άκολουθία της νά ξεκινήσουν άμέσως για άλλη πόλι.